

Erfgoed Groningen

JURYRAPPORT PERVINZIOALE SCHRIEFWEDSTRIED 2025 – ROEMTE/RUUMTE

Het thema dit joar was Roemte en dat bleek ofgoande op de inzendingen ain onderwaarp woar veul wel mit uut de vouten konden. We kregen ain groot aantal gedichten en verhoalen binnen en het niveau van de inzendingen was slim hoog.

Sommigen nuimen t thema letterlek en schreven over de roemte in t Grunneger laand woar onze pervinsie zoch netuurlek ook goud veur laint. Mor der waren ook genog dij op ain prachtege poëtische menaaijer roemte as gevuil of op ain aandere originele menaaijer beschreven.

De jury het perbaaijerd n mooie mix van de beste verhoalen en gedichten te vinden binnen t thema. Dat was nait ainvoudeg want der zat echt veul schier waark tussen. De jury het genoten van alle prachtege inzendingen en wie hopen din ook dat der volgend joar weer net zoveul of nog meer mînsen mitdoun en aanderen ook kinnen loaten genieten van t Grunnegs.

Noamens de jury,
Merel Weijer, Hedwig Sekeres en Fré Schreiber

PROZA

1. Illusie - Harry Lutjeboer

In dit verhoal zuikt n beknelde vraauw heur aigen roemte. Deur direct en hoast ‘fysiek’ toalgebroek worden figuurleke en letterleke interpretoastie van t themoa goud mitnander verbonden, wat t verhoal n staark gevuil van soamenhang geft. Ook dialogen binnen treffend en vuilen hail reëel, zowel maank heufdpersonen as reacties van omstanders. Omkeren aan t înde van t verhoal blijft goud hangen.

“Jannie oarzelt even, stapt der in en gaat op huken zitten, Roel sloet t deurtje. Jannies heufd stekt nog boven raand oet, Roel drukt heur heufd noar benee, ze verdwient oet beeld”

2. Ien roemte verswonnen - Nane van der Molen

t Verhoal van n jong en zien hond, heur begun en heur înd. t Klinkt meschain ainvoldeg, mor deur beeldende beschrievers van omgeven dij combineerd worden mit hoast vluiboare beschrievers van tied, leest t gehail as n sprookje of legende. Schiere, wat oldere woorden worden mit n gemak en vanzulfsprekendhaid broekt dij n daipe kennis van en waardenen veur t Grunnegs verroaden.

“Of en tou kreeg baist t op heupen, vloog t veld ien en doaverde doar net zo laank ien roemte van polder om tot jong hom op t lest doodmuide aarnswoar ien dij onmetelke roemte van polder weerom von.”

3. Ruimte - Harma Waalkens-Timpener

n Klain, perseunlek verhoal over snijpret en herinnerns. t Verhoal is körter as maiste inzendens, mor schriever het nait meer woorden neudeg had om lezer te roaken. In n verhoal dat zok zowel in t nou as in t verleden liekt te bevinden, worden gevuilens van winst en troost hail schier soamenbrocht.

“Zo as n snijvlokke bestaat oet ontelbaar veul kristallen dij bie mekoar heuren en mekoar vasthollen, zo bestoan mien gedachten oet ontelbaar veul herinners aan aine dij nait meer bie mie is mor bie mie heurt en mie loat vuilen dak ook op dizze plek vasthollen wor.”

POEZIE

1. Swaalfke – Dolf Houwing

t Swaalfke zit op t raandje van t nust, hai zigt zien bruiernes en zuskes, zien vleugeltjes wappern en din kin e verlaaiden nait weerstoan. Hai woagt n sprong en din wait e nait wat hom overkomt: wat n roemte zo soamen, nooit meer allain.

n Beeldend gedicht doar t leven van n swaalfke spaigeld wordt in t leven van mïnsen. Zinnen lopen smui, woorden riemen op n netuurleke wieze. Twij mooie woorden valen op: zuitjesaan en meneuveln. Van t zulfstandeg noamwoord meneuvels is n waarkwoord moakt. Zo goa je creatief om mit toal. Terecht eerste pries.

2. Mien streek – Albert Greven

n Laank gedicht mit körde zinnen geft t aigenste van t onderwaarp weer. En dij lengte geft aan dat t om Knoal gaat, t laange lint van Boareveld tot Troapel. t Gedicht beschrift ale kenmaarken mit as konkluzie: Dit is mien streek, hier vuil ik mie thoos doarien rust en roemte stoadeg stromen as deur n wiedopen sluus. Van n streek dij aarmou, draank, veen en törf neudeg haar om te worden tot dat t nou is. Zo kin je joen tröts ook weergeven.

3. Roemte genug - Yvonne Leeuwerik-Kappen

n Grunneger prat nait makkeltk over zien gevuilens. Dat e t der nait makkeltk mit het, zai je aan troanen, mor der over proaten, laiver nait.

Over dit gedicht mout je aigenlieks niks zeggen, dat mout je vuilen. Woar gaat t over? Elk kin t wel ienvullen. t Is n gehaaim dat dichteres veur heurzulm holdt. Stoer om t te utern, want dèl zit ter nog. Roemte dij ontston is nait opvuld, blift n vraagtaiken. n Beklemmend gedicht dij roemte geft mor nait budt.